

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 16. Obedientia requirit humilitatem. Ex Veteri. Ex Novo. Ex Patribus, & aliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

§. XVI.

*Obedientia requirit humilitatem.**Ex Veteri.*

*N*unquid mittes fulgura, & ibunt; & revertentia dicent tibi, adsumus. Job 38. 35. Coniuncta cum Deo voluntatis homines fulgura illa sunt. Fulgura, & fulmen, ignes subtilissimi, naturam petunt sublime. At, quia Deus deorsum illa mittit, suam naturam oblita, incredibili celeritate ad ima ruunt. Drexelius opusc. 11. Heliotrop. l. 2. c. 4. §. 3.

In uno oculorum tuorum, & in uno crine colli tui. Cant. 4. 9. Oculum fidem, capillum humilitatem designat; quibus potentis Dei Filio Virgo maxime complacuit, illumque uno capillo colli sui, licet fortissimum, & potentissimum, fortiter alligavit. S. Thom. Vill. l. de S. Stephano.

Anima mea liquefacta est. Cant. 5. 6. Gilbertus l. 44. in Cant. magna in liquefactis ad sequendum mobilitas, & prompta voluntas. Intelligitis jam, ut arbitror, in liquefactis ad obediendum aptitudinem grandem, humilis animae affectum tractabilem.

Ex Novo.

Non sicut ego volo; sed sicut tu. Matth. 26. 39. Hac est vox verae humilitatis, quae semper humanae voluntati praeposit divinarum; & in hoc ab humanis in divina dirigitur. Nec hoc solum; sed etiam alterius hominis, non solum maioris, vel parvis; sed etiam inferioris voluntatem suam proponit. Contrario vox superbiae est: non sicut tu, sed sicut ego; cuius proprium est, suam praepone voluntatem &c. Richard. à S. Vict. l. in die Pascha.

Invenit illum in templo sedentem in medio Doctorum. Luc. 2. 46. S. Ambros. in 1. Corinth. 14. 30. hac traditio Synagoga est, ut sedentes disputarent, seniores dignitate in cathedris, sequentes in subselliis, novissimi in pavimento super mattas. Ad pedes scilicet Magistrorum. Hinc Christus puer, cum nec ex Doctoribus esset, nec ex aliis inferioribus, pro sua humilitate humi super stercem, seu matram, sedit; licet in medio Doctorum sedisse dicatur, qui sedet super Cherubin. Bernardus hic t. 1. l. 10. c. 14. D. 1. Epiph.

Descendit cum eis & venit Nazareth, & erat subditus illis. Luc. 2. 15. Descensus est in obedientia: nam, nisi animus ad ima descendat, omnino reluctabit obediens. Hic descensus ab arce mentis fit, ab omni altitudine cordis, ab omni proposito contradictionis, & ab omni reputatione propriae cognitionis. Usquequo erit descensus? Nazareth est terminus &c. Simon Cas. l. 4. c. 1. v. 51.

Inclinatò capite tradidit spiritum. Joan. 19. 30. Caput inclinavit in morte, in expiationem erectionis adivit: simulque suavit obedienciam, reverentiam docuit, humilitatem

in operibus usquequaque monstravit; cum, omni peractò mysteriò, inclinatò capite expravit. S. Bernardinus p. 2. f. 55.

Ex Patribus, & aliis.

Tantò quisque in obedientia fit perfectior, quantò apud se fuerit vilior. S. Laurent. Just. de obed. c. 4.

Humilitatis filiae sunt, sui ipsius perpetua accusatio, propriae voluntatis odium, confusio sui, ac sensus, abominatio. S. Dorotheus de renunt. doct. 1.

Humilitas est maxime obediens; praecipientis verò fontalis est charitas. Sim. Cas. l. 4. c. 1.

Nulla creaturarum est magis aqua obediens. Quò libuerit homini, ascendit; quò vult, descendit; ducentes sequitur, in canalibus dividitur, aliorum inflectitur, reflectitur. Doultreman de amore l. 1. c. 1. sect. 8.

§. XVII.

Superbus non obedit.

Eritis sicut dii, scientes bonum, & malum. Gen. 3. 5. Primum Evae, & Adae, communiore Patrum sententia, peccatum fuit superbia in eo sita; quò appetierint scire bonum, & malum: ut scilicet per seipsos, ac virtute ingenii sui, possent in omnibus dirigere seipsos, discurrendo, & eligendo, quò bonum est; atque cavendo, quò malum est; nec indigerent à Deo quidem dirigi: Ex qua superbia mox secuta impatientia, & indignatio animi indignatis, se hoc praepceptò constringi; curiositas, gula, infidelitas non credendo minis Dei. Cornelius hic.

Hac insuper virtute maxime Luciferi, ac Protoplasti peccatum compensamus, quò superbiae vitium, propriae voluntatis fuit. Nec Angelorum aliud est opus, nisi Deo obtemperare. S. Basilus Instit. vitae Religiosor.

Importabile onus est obedientia superbientis, & humili voluntas propria. S. Laurent. Just. tr. de compunct. &c.

Superbus similis argento vivo; quò est tanta virtutis; ut si super sextarium argenti videntur saxa superponas, statim resiliat: sic superbis nihil sibi grave vult sustinere. Gemiani l. 2. c. 35.

§. XVIII.

Obedientia est caeca non discutit.

Num. 1.

Exempla.

Egredere de terra tua. Gen. 12. 1. E patria egreditur Abraham Deo iubente; & quò pergere deberet, ignorat. Hebr. *nesciens, quò iret*, Nec taman moras nequit, aut difficultates

B b a obi-